

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ВІДОКРЕМЛЕНИЙ СТРУКТУРНИЙ ПІДРОЗДІЛ
«РІВНЕНСЬКИЙ ЕКОНОМІКО-ТЕХНОЛОГІЧНИЙ ФАХОВИЙ КОЛЕДЖ
НАЦІОНАЛЬНОГО УНІВЕРСИТЕТУ ВОДНОГО ГОСПОДАРСТВА
ТА ПРИРОДОКОРИСТУВАННЯ»

ЗАТВЕРДЖУЮ

Регіональна приймальна комісія

ВСП «РіТФК НУВГП»

Віктор ДЕМ'ЯНЮК

2022 р.

**ПРОГРАМА ІНДИВІДУАЛЬНОЇ УСНОЇ СПІВБЕСІДИ
для вступників з повною загальною середньою освітою
із загальноосвітнього предмету «Українська мова» до
ВСП «Рівненський економіко-технологічний фаховий коледж
Національного університету водного господарства та
природокористування»**

Рівне 2022

Розглянуто та схвалено на засіданні
комісії для проведення співбесід

Протокол № 1 від «16» травня 2022 року

Голова комісії *М. Мельник* Максим МЕЛЬНИК

ПОЯСНЮВАЛЬНА ЗАПИСКА

Програма індивідуальної усної співбесіди з української мови на основі повної загальної середньої освіти містить вимоги до рівня загальноосвітньої підготовки учасників випробовування з цього навчального предмета, а також конкретизує, що повинен знати та вміти учасник в межах визначених тематичних розділів.

Українська мова – державна мова України. Як навчальний предмет українська мова виконує важливі освітні функції. Головна функція рідної мови полягає в тому, що вона є засобом спілкування, пізнання культурних цінностей. Як форма вияву національної й особистісної свідомості вона є засобом самопізнання, саморозвитку і самореалізації людини. Вільне володіння рідною мовою забезпечує реалізацію творчих можливостей людини в усіх сферах життя, предмет сприяє збагаченню внутрішнього світу молодшої людини, розвитку творчих здібностей, особистісному формуванню як громадянина, який має активну життєву позицію, що виявляється у любові до України, свого народу, рідної мови.

Мета програми – спрямувати підготовку абітурієнтів для вступних випробувань з української мови.

Програма з української мови передбачає теоретичну підготовку вступників: знання звукового складу мови, лексичного багатства, частин мови, синтаксису простого та складного речення, а також практичну: визначення співвідношення звуків і букв і наголос у словах, удосконалення навичок правопису, розрізнення багатозначних слів і омонімів, типів переносного значення слова, удосконалювання навичок відмінювання іменних частин; визначення видів односкладних, складних речень (підрядних, сурядних, безсполучникових, змішаного типу) та вживання розділових знаків.

Програма індивідуальної усної співбесіди з предмету «Українська мова» для вступу до ВСП «Рівненський економіко-технологічний фаховий коледж Національного університету водного господарства та природокористування»

розроблено з урахуванням чинної програми зовнішнього незалежного оцінювання. (Витяг з протоколу № 3 до наказу Міністерства освіти і науки України від 18.06.2013р.), програм з української мови для 5–11 класів (лист Інституту інноваційних технологій і змісту освіти Міністерства освіти і науки України від 10.07.2013р., № 14.1/10-2425).

Матеріал програми з української мови розподілено за розділами: «Фонетика. Графіка. Орфоепія. Орфографія», «Лексика. Фразеологія», «Будова слова. Словотвір», «Морфологія», «Синтаксис», «Стилістика» та «Розвиток мовлення».

Вступне випробовування з предмету «Українська мова» для вступників, що вступають для здобуття освітньо-професійного ступеня «фаховий молодший бакалавр» на основі повної загальної середньої освіти, проводиться в усній формі.

Програма складається із пояснювальної записки, змісту дисципліни, методичних рекомендацій щодо проведення, рекомендованої літератури та додатків, відображає формування компетентного мовця, національно свідомої, духовно багатой мовної особистості. Результати вступних випробовувань для вступників, що вступають на основі повної загальної середньої освіти, оцінюються за 200-бальною шкалою. Критерії оцінювання знань та вмінь вступників подаються в методичних рекомендаціях щодо проведення вступних випробовувань з української мови.

ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

Абітурієнти повинні :

- **знати** зміст мовних понять і термінів;
- **розпізнавати** мовні явища й закономірності;
- **групувати** і класифікувати вивчені мовні явища;
- **визначати** істотні ознаки мовних явищ;
- **розуміти** значення й особливості функціонування мовних одиниць;
- **установлювати** причинно-наслідкові зв'язки мовних явищ;
- **застосовувати** знання з фонетики, лексики, фразеології, морфеміки, словотвору, морфології, синтаксису та лінгвістики тексту в практичних ситуаціях;
- **розуміти** фактичний зміст, причинно-наслідкові зв'язки, тему, основну думку та виражально-зображувальні засоби прочитаного тексту;
- **оцінювати** мовлення з погляду дотримання основних орфоепічних, лексичних, морфологічних, синтаксичних норм української мови;
- **оцінювати** письмові висловлювання з погляду мовного оформлення й ефективності досягнення поставлених комунікативних завдань;
- **відрізняти** випадки правильного використання мовних засобів від помилкових;
- **створювати** власні висловлення, чітко формулюючи тезу, наводячи переконливі аргументи, використовуючи доречні приклади, логічно й послідовно викладаючи думки та формулюючи відповідні висновки;
- **використовувати** різноманітні виражальні засоби, граматичні конструкції, лексичне і фразеологічне багатство української мови в процесі спілкування для оптимального досягнення мети спілкування;
- **оформлювати** письмове мовлення відповідно до орфографічних, граматичних і пунктуаційних норм української мови.

ЗМІСТ ПРОГРАМИ УСНОЇ ІНДИВІДУАЛЬНОЇ СПІВБЕСІДИ

1. Фонетика. Графіка. Орфоепія. Орфографія	Алфавіт. Наголос. Співвідношення звуків і букв. Основні випадки уподібнення приголосних звуків. Спрощення в групах приголосних. Основні випадки чергування у-в, і-й. Правопис літер, що позначають ненаголошені голосні [е], [и], [о] в коренях слів. Сполучення йо,ьо. Правила вживання м'якого знака (знака м'якшення). Правила вживання апострофа. Подвоєння букв на позначення подовжених м'яких приголосних і збігу однакових приголосних звуків. Правопис префіксів і суфіксів. Найпоширеніші випадки чергування голосних і приголосних звуків. Правопис великої літери. Лапки у власних назвах. Написання слів іншомовного походження. Основні правила переносу слів з
--	---

	рядка в рядок. Написання найпоширеніших складних слів разом і через дефіс. Правопис складноскорочених слів. Правопис відмінкових закінчень іменників, прикметників. Правопис н та nn у прикметниках і дієприкметниках, не з різними частинами мови.
2. Лексикологія. Фразеологія	Лексичне значення слова. Багатозначні й однозначні слова. Пряме та переносне значення слова. Омоніми. Синоніми. Антоніми. Пароніми. Лексика української мови за походженням. Власне українська лексика. Лексичні запозичення з інших мов. Загальноживані слова. Професійна, діалектна, розмовна лексика. Терміни. Застарілі й нові слова (неологізми). Нейтральна й емоційно забарвлена лексика. Поняття про фразеологізми.
3. Будова слова. Словотвір	Будова слова. Спільнокореневі слова й форми того самого слова.
4. Морфологія 4.1. Іменник	Іменник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Іменники власні та загальні, істоти й неістоти. Рід іменників: чоловічий, жіночий, середній. Число іменників. Відмінювання іменників. Незмінювані іменники в українській мові. Написання й відмінювання чоловічих і жіночих імен по батькові. Кличний відмінок іменників (на прикладі етикетних формул звертань пане полковнику, сестро Олено, друже Сергію, Інно Вікторівно і под.).
4.2. Прикметник	Прикметник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Розряди прикметників за значенням (якісні, відносні, присвійні). Відмінювання прикметників. Ступені порівняння якісних прикметників: вищий і найвищий, способи їх творення. Зміни приголосних за творення ступенів порівняння прикметників
4.3. Числівник	Числівник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Типи відмінювання кількісних числівників. Порядкові числівники, особливості їх відмінювання. Особливості правопису числівників. Узгодження числівників з іменниками. Уживання числівників для позначення часу й дат.
4.4. Займенник	Займенник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Відмінювання займенників. Правопис неозначених і заперечних займенників.
4.5. Дієслово	Дієслово як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Вид дієслова (доконаний і недоконаний). Форми дієслова: дієвідмінювані, відмінювані (дієприкметник) і незмінні (інфінітив, дієприслівник, форми на -но, -то). Безособове дієслово. Способи дієслова: дійсний, умовний, наказовий. Творення форм умовного та наказового способів дієслів. Особові закінчення дієслів I та II дієвідміни. Чергування приголосних в особових формах дієслів теперішнього та майбутнього часу. способи дієслів; відрізнити правильні форми дієслів від помилкових; правильно писати особові закінчення дієслів. Дієприкметник як особлива форма дієслова: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Активні та пасивні дієприкметники. Творення активних і пасивних дієприкметників теперішнього й минулого часу. Дієприкметниковий зворот. Безособові форми на -но, -то.

	Дієприслівник як особлива форма дієслова: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Дієприслівниковий зворот.
4.6. Прислівник	Прислівник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Ступені порівняння прислівників: вищий і найвищий. Зміни приголосних за творення прислівників вищого та найвищого ступенів порівняння. Правопис прислівників на -о, -е, утворених від прикметників і дієприкметників. Написання разом, окремо й через дефіс прислівників і сполучень прислівникового типу.
4.7. Службові частини мови	<p>Прийменник як службова частина мови. Зв'язок прийменника з непрямыми відмінками іменника. Правопис прийменників.</p> <p>Сполучник як службова частина мови. Групи сполучників за значенням і синтаксичною роллю: сурядні й підрядні. Групи сполучників за вживанням (одиночні, парні, повторювані) та за будовою (прості, складні, складені). Правопис сполучників. Розрізнення сполучників та інших співзвучних частин мови.</p> <p>Частка як службова частина мови. Правопис часток.</p>
4.8. Вигук	Вигук як частина мови. Правопис вигуків.
5. Синтаксис	Словосполучення й речення як основні одиниці синтаксису.
5.1. Словосполучення	Підрядний і сурядний зв'язок між словами й частинами складного речення.
5.2. Речення	Речення як основна синтаксична одиниця. Граматична основа речення. Порядок слів у реченні. Види речень за метою висловлювання (розповідні, питальні й спонукальні); за емоційним забарвленням (окличні й неокличні); за будовою (прості й складні); за складом граматичної основи (двоскладні й односкладні); за наявністю другорядних членів (непоширені й поширені); за наявністю необхідних членів речення (повні й неповні); за наявністю ускладнювальних засобів (однорідних членів речення, звертань, вставних слів, словосполучень, речень, відокремлених членів речення).
5.2.1. Просте двоскладне речення	Підмет і присудок як головні члени двоскладного речення. Зв'язок між підметом та присудком. Тире між підметом і присудком.
5.2.2. Другорядні члени речення у двоскладному й односкладному реченні	Означення. Прикладка як різновид означення. Додаток. Обставина. Порівняльний зворот.
5.2.3. Односкладні речення	Граматична основа односкладного речення. Типи односкладних речень за способом вираження та значенням головного члена: односкладні речення з головним членом у формі присудка (означено-особові, неозначено-особові, узагальнено-особові, безособові) та односкладні речення з головним членом у формі підмета (називні).
5.2.4. Просте ускладнене речення	Речення з однорідними членами. Узагальнювальні слова в реченнях з однорідними членами. Речення зі звертанням. Речення зі вставними словами, словосполученнями й реченнями, їхнє значення. Речення з відокремленими членами. Відокремлені означення, прикладки непоширені й

	поширені. Відокремлені додатки, обставини. Відокремлені Уточнювальні члени речення. Розділові знаки в ускладненому реченні.
5.2.5. Складне речення	Типи складних речень за способом зв'язку їхніх частин: сполучникові й безсполучникові. Сурядний і підрядний зв'язок між частинами складного речення.
5.2.5.1. Складносурядне речення	Складносурядне речення, його будова. Єднальні, протиставні й розділові сполучники в складносурядному реченні. Розділові знаки в складносурядному реченні.
5.2.5.2. Складнопідрядне речення	Складнопідрядне речення, його будова. Головна й підрядна частини. Підрядні сполучники й сполучні слова як засоби зв'язку в складнопідрядному реченні. Основні види підрядних частин: означальні, з'ясувальні, обставинні (місця, часу, способу дії та ступеня, порівняльні, причини, наслідкові, мети, умови, допустові). Складнопідрядні речення з кількома підрядними, розділові знаки в них.
5.2.5.3. Безсполучникове складне речення	Безсполучникове складне речення. Розділові знаки в безсполучниковому складному реченні.
5.2.5.4. Складне речення з різними видами сполучникового й безсполучникового зв'язку	Складне речення з різними видами сполучникового й безсполучникового зв'язку, розділові знаки в ньому.
5.3. Способи відтворення чужого мовлення	Пряма й непряма мова. Заміна прямої мови непрямою. Цитата як різновид прямої мови. Діалог. Розділові знаки, в конструкціях із прямою мовою, цитатою та діалогом.
6. Стилїстика	Стилї мовлення (розмовний, науковий, художній, офіційно-діловий, публіцистичний), їхні основні ознаки, функції.
7. Розвиток мовлення	Види мовленнєвої діяльності; адресант і адресат мовлення; монологічне й діалогічне мовлення; усне й писемне, мовлення. Тема й основна думка висловлення. Вимоги до мовлення (змістовність, логічна послідовність, багатство, точність, виразність, доречність, правильність). Основні ознаки, тексту, зв'язність, комунікативність, членованість інформативність. Зміст і будова тексту, поділ тексту на абзаци, мікротеми. Способи зв'язку речень у тексті. Тексти різних стилів, типів, жанрів.

Питання для усної індивідуальної співбесіди з української мови

1. Фонетика. Предмет і значення фонетики. Аспекти вивчення мовних звуків. Класифікація голосних звуків. Позиційні чергування голосних звуків.
2. Приголосні звуки, їх класифікація. Чергування приголосних звуків.
3. Наголос та складоподіл, їх види.
4. Орфоепія. Вимова голосних і приголосних звуків.
5. Вимова звукосполучень приголосних. Деякі особливості вимови слів іншомовного походження.
6. Графіка й орфографія. Звуки і букви. Співвідношення між буквами і звуками української мови.
7. Основні принципи і правила правопису.
8. Лексикологія. Слово як одиниця мови, його значення і поняття. Пряме й переносне значення слова.
9. Типи переносного значення слова. 8.Формування української лексики. Активна і пасивна лексика. Склад української лексики з стилістичного погляду.
10. Фразеологія. Основні типологічні ознаки фразеологізмів. Джерела фразеології.
11. Лексикографія. З історії української лексикографії. Основні типи словників.
12. Морфологічна будова слів. Слово і морфема. Типи морфем.
13. Словотвір як лінгвістична дисципліна
14. Поняття про твірну основу, словотворчі й формотворчі афікси.
15. Основні способи творення слів у сучасній українській літературній мові.
16. Граматика української мови як учення про граматичну структуру слова в українській мові.
17. Морфологія і синтаксис як розділи граматики.

18. Основні граматичні поняття: граматичне значення, граматична форма, граматична категорія.
19. Граматична категорія. Система граматичних категорій в українській мові.
20. Українська морфологія як граматичне вчення про частини мови в українській мові, про властиві їй граматичні категорії, граматичні значення і словоформи.
21. Частини мови і принципи їх виділення в українській мові.
22. Повнозначні (самостійні) і не повнозначні (службові) частини мови. Вигуки.
23. Іменник. Семантичні та морфологічні ознаки, синтаксична роль. Граматичні категорії іменника. Способи творення іменників.
24. Прикметник. Значення прикметників. Морфологічні ознаки і синтаксична роль прикметників.
25. Лексико-граматичні групи прикметників. Короткі й повні прикметники. Стягнені та нестягнені форми повних прикметників. Ступені порівняння якісних прикметників, їх значення й утворення. Відмінювання прикметників твердої і м'якої груп.
26. Числівник. Значення числівників. Їх граматичні ознаки. Семантичні та морфологічні групи кількісних числівників. Прості, складні та складені числівники. Відмінювання і особливості вживання різних груп числівників.
27. Займенник. Значення займенників. Групи займенників за значенням. Відмінювання особових і зворотного займенників.
28. Дієслово. Значення дієслів. Дієвідмінювання (відмінювані та незмінювані форми дієслова). Місце неозначеної форми (інфінітива) в системі дієслівних форм. Категорія виду дієслова. Категорія стану. Перехідні і неперехідні дієслова. Безособові дієслова. Категорія особи. Категорія часу дієслова.
29. Дієприкметник. Активні та пасивні дієприкметники.

30. Дієприслівник як форма дієслова. Дієслівні й прислівникові ознаки дієприслівника.
31. Значення дієприслівників доконаного і недоконаного виду.
32. Прислівник. Значення прислівників.
33. Морфологічні ознаки, синтаксична роль прислівників.
34. Прийменники як службові слова Синтаксичні функції прийменників.
35. Сполучники як службові слова. Синтаксичні функції сполучників.
36. Части як службові слова. Групи часток за значенням. Функції часток.
37. Вигуки як слова, що виражають емоції та волевиявлення; роль їх у реченні. Групи вигуків за значенням, їх уживання.
38. Словосполучення. Його ознаки.
39. Речення як основна синтаксична одиниця мови і мовлення. Типи речень за метою висловлювання. Інтонаційні, змістові й структурні особливості речень кожного типу.
40. Двоскладне просте речення. Підмет і присудок як головні члени двоскладного простого речення.
41. Односкладне речення. Характер головного члена в них. Структурно-семантичні типи односкладних речень.
42. Прості поширені й непоширені двоскладні та односкладні речення.
43. Другорядні члени речення в двоскладному й односкладному реченні.
44. Повне і неповне речення. Типи неповних речень.
45. Порядок слів у реченні, його стилістична роль і значення в українській мові.
46. Речення з однорідними членами. Способи вираження однорідності.
47. Узагальнюючі слова в реченнях.
48. Речення з відокремленими другорядними членами.
49. Звертання, його значення і способи вираження.
50. Вставні слова і словосполучення, їх зв'язок з членами речення і місце в реченні.

51. Складне речення як синтаксична одиниця. Структурна відмінність складного речення від простого. Засоби зв'язку частин складного речення.
52. Складносурядні речення.
53. Складнопідрядні речення з одним підрядним. Головна і підрядна частини. Різновиди складнопідрядних речень.
54. Складнопідрядні речення з кількома підрядними частинами.
55. Складні речення зі сполучниковим і безсполучниковим зв'язками.
56. Засоби передачі чужого мовлення.
57. Пряма, непряма і невласне пряма мова.
58. Основи сучасної української пунктуації.
59. Система розділових знаків.
60. Огляд уживання розділових знаків у простому і складному реченнях.

**Критерії оцінювання відповідей абітурієнтів на основі ПЗСО
під час співбесіди із загальноосвітнього предмету «Українська мова»**

Результат співбесіди	Оцінка за 12-бальною шкалою	Оцінка за 200-бальною шкалою	Критерії оцінювання
НЕ СКЛАВ	1,0	100	Вступник може розрізнати об'єкт вивчення і відтворити деякі його елементи; мало усвідомлює мету навчально-пізнавальної діяльності, будує лише окремі, не пов'язані між собою речення; лексика висловлювання дуже бідна.
	1,1-2,0	100	Вступник фрагментарно відтворює незначну частину навчального матеріалу; має нечіткі уявлення про об'єкт вивчення; виявляє здатність елементарно викласти думку; може усно відтворити кілька термінів, явищ без зв'язку між ними; будує лише окремі фрагменти висловлювання; лексика і граматична будова мовлення бідна й одноманітна.
	2,1-3,0	101-110	Вступник відтворює менш як половину навчального матеріалу; може дати відповідь із кількох простих речень; здатен усно відтворити окремі положення завдання; не має сформованих практичних умінь та навичок; висловлювання не є завершеним текстом, хибує на непослідовність викладу, пропуск фрагментів, важливих для розуміння думки; лексика і граматична будова збіднені.
	3,1-3,9	111-119	Вступник має недостатній рівень знань; знає близько половини навчального матеріалу, здатний відтворити його відповідно до тексту підручника, повторити за зразком певну операцію, дію; описує явища, процеси без пояснень причин, слабо орієнтується в поняттях; висловлювання характеризується неповнотою і поверховістю в розкритті теми, порушенням послідовності викладу; не розрізняється основна та другорядна інформація; добір слів не завжди вдалий.
СКЛАВ	4,0	120	Вступник знає більш як половину навчального матеріалу; розуміє основний навчальний матеріал; здатний з помилками й неточностями дати визначення понять, сформулювати правило, відтворити його з помилками та неточностями; формулює поняття, наводить приклади; підтверджує висловлене судження прикладами; питання значною мірою розкриті, але трапляються недоліки за низкою показників; поверхово розкрито питання, бракує єдності стилю та ін.
	4,1-5,0	121-130	
	5,1-6,0	131-140	Вступник виявляє знання і розуміння основних положень навчального матеріалу, може поверхово аналізувати події, процеси, явища і робити певні висновки; відповідь його правильна, але недостатньо осмислена; самостійно відтворює більшу частину навчального матеріалу; відповідає за планом, висловлює власну думку щодо теми, вміє застосовувати знання на практиці; виклад загалом зв'язний, питання в цілому розкрито, але помітний репродуктивний характер, відсутня самостійність суджень, їх аргументованість, добір слів не завжди вдалий тощо.

Результат співбесіди	Оцінка за 12-бальною шкалою	Оцінка за 200-бальною шкалою	Критерії оцінювання
СКЛАВ	6,1-7,0	141-150	Вступник правильно і логічно відтворює навчальний матеріал; самостійно створює достатньо повний, зв'язний, з елементами самостійних суджень текст; розуміє основоположні теорії і факти, установлює причинно-наслідкові зв'язки між ними; уміє наводити окремі власні приклади на підтвердження певних думок; вдало добирає лексичні засоби але у відповіді є недоліки, наприклад: відхилення від теми, порушення послідовності її викладу; основна думка не аргументується, правила не завжди підтверджуються прикладами тощо.
	7,1-8,0	151-160	Знання вступника є достатньо повними, він вільно застосовує вивчений матеріал у стандартних ситуаціях, уміє аналізувати, установлювати найсуттєвіші зв'язки і залежності між мовними явищами, фактами, робити висновки; вдало добирає лексичні засоби; відповідь його повна, логічна, обґрунтована, але з деякими неточностями.
	8,1-9,0	161-170	Вступник вільно володіє вивченим матеріалом, застосовує знання в дещо змінених ситуаціях, уміє аналізувати і систематизувати інформацію, використовує загальновідомі докази у власній аргументації; висловлює стандартну аргументацію при оцінці дій, процесів, явищ; чітко тлумачить поняття; вдало добирає лексичні засоби. Відповідь повна, правильна, логічна, обґрунтована, хоча їй і бракує власних суджень.
	9,1-10,0	171-180	Вступник володіє глибокими й міцними знаннями, робить аргументовані висновки; критично оцінює окремі нові мовні факти, явища, ідеї, наводить доречні приклади. Мова відзначається багатством словника, граматичною правильністю, додержанням стильової єдності і виразності.
	10,1-11	181-190	Вступник володіє узагальненими знаннями з предмета, аргументовано використовує їх; уміє застосувати вивчений матеріал для власних аргументованих суджень у практичній діяльності. Відповідь у цілому відзначається багатством словника, точністю слововживання, стилістичною єдністю, граматичною різноманітністю.
	11,1-12,0	191-200	Вступник має системні, дієві знання, користується широким арсеналом засобів доказів своєї думки; вирішує складні проблемні завдання; схильний до системно-наукового аналізу явищ; відповідь повна, глибока, аргументована, вступник уміє застосовувати знання творчо. Відповідь відзначається багатством слововживання, граматичною правильністю.

**Відповідність 12-бальної оцінки навчальних досягнень абітурієнтів
на основі ПЗСО оцінюванню за 200-бальною шкалою**

Оцінка за 12-бальною шкалою	Оцінка за 200-бальною шкалою	Оцінка за 12-бальною шкалою	Оцінка за 200-бальною шкалою	Оцінка за 12-бальною шкалою	Оцінка за 200-бальною шкалою
1	100				
1,1	100	5,1	131	9,1	171
1,2	100	5,2	132	9,2	172
1,3	100	5,3	133	9,3	173
1,4	100	5,4	134	9,4	174
1,5	100	5,5	135	9,5	175
1,6	100	5,6	136	9,6	176
1,7	100	5,7	137	9,7	177
1,8	100	5,8	138	9,8	178
1,9	100	5,9	139	9,9	179
2	100	6	140	10	180
2,1	101	6,1	141	10,1	181
2,2	102	6,2	142	10,2	182
2,3	103	6,3	143	10,3	183
2,4	104	6,4	144	10,4	184
2,5	105	6,5	145	10,5	185
2,6	106	6,6	146	10,6	186
2,7	107	6,7	147	10,7	187
2,8	108	6,8	148	10,8	188
2,9	109	6,9	149	10,9	189
3	110	7	150	11	190
3,1	111	7,1	151	11,1	191
3,2	112	7,2	152	11,2	192
3,3	113	7,3	153	11,3	193
3,4	114	7,4	154	11,4	194
3,5	115	7,5	155	11,5	195
3,6	116	7,6	156	11,6	196
3,7	117	7,7	157	11,7	197
3,8	118	7,8	158	11,8	198
3,9	119	7,9	159	11,9	199
4	120	8	160	12	200
4,1	121	8,1	161		
4,2	122	8,2	162		
4,3	123	8,3	163		
4,4	124	8,4	164		
4,5	125	8,5	165		
4,6	126	8,6	166		
4,7	127	8,7	167		
4,8	128	8,8	168		
4,9	129	8,9	169		
5	130	9	170		

РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА

Основна:

1. Авраменко О.М. Українська мова. Довідник. 1500 завдань у тестовій формі. 5-11 класи. – К. : Грамота, 2010.
2. Дудка О.О., Шевелева Л.А. Український правопис. Практикум. 5-11 класи. – К. : Гімназія, 2011.
3. Заболотний О.В., Заболотний В.В. Українська мова: Підручник (рівень стандарту). – К. : Генеза, 2010.
4. Козачук Г.О. Українська мова для абітурієнтів: навчальний посібник. – К. : Вища школа, 2007.
5. Пентиліук М.І., Гайдаєнко І.В. Українська мова: Підручник. – К. : Освіта, 2009.
6. Юшук І.П. Українська мова. Практикум з правопису української мови. – К. : Освіта, 2007.
7. Українська мова та література: Довідник. Завдання в тестовій формі : I ч. / О.Авраменко, М. Блажко. – К. : Грамота, 2019. – 496 с.
8. Українська мова та література: Довідник. Завдання в тестовій формі : II ч. / О. Авраменко, М. Блажко. – К. : Грамота, 2019. – 144 с.
9. Український правопис. – К., 2019.

Додаткова:

1. Дудка О.О., Шевелева Л.А. Українська мова. Комплексний довідник. 5-11 класи. – К. : Гімназія, 2011.
2. Новий довідник: Українська мова. Українська література. – К. : ТОВ «КАЗКА», 2008.
3. Орфографія української мови: просто про складне / Радченко І. – К. : Шкільний світ, 2008.
4. Плющ М.Я., Грипас Н.Я. Граматика української мови в таблицях: навчальний посібник. – К. : Вища школа. - 2004.

Інтернет-ресурси:

1. <https://imzo.gov.ua/>
2. <https://mon.gov.ua/ua/tag/pidruchniki>
3. <https://samoosvita.top/dpa-2019-9-klas-ukrains-ka-mova>
4. <http://xn--80aafnzkijm.xn--j1amh/pdruchniki-y-posbniki/9>
5. <https://ru.osvita.ua/school/certification/card/5032>.